

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.636 van 20 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Grozny (Tsjetsjenië).

In januari 2005 werd u opgepakt door gemaskerde mannen in zwarte uniformen en gedurende twee weken door hen vastgehouden. Voor uw arrestatie had u, op vraag van uw kennis S., gedurende drie dagen onderdak geboden aan een Tsjetsjeen. Deze man was een praktiserende gelovige. Bij uw arrestatie vonden die gemaskerde mannen (Kadyrovtsi) in uw huis religieuze boeken en brochures. Deze waren niet van u, maar u vermoedde dat die man ze bij u had achtergelaten. De gemaskerde mannen zeiden dat u een Wahabiet onderdak had gegeven en stelden u vragen over hem en sloegen u. U kwam vrij, nadat uw oom A.H. u vrijkocht voor de som van 7.000 dollar.

Op 28 september 2007 werd u opnieuw opgepakt, door mannen in een zwart uniform, vermoedelijk Kadyrovtsi, die uw huis binnen vielen. Ze namen u mee naar een onbekende plaats, waar u door hen ondervraagd en geslagen werd. Ze zeiden u dat ze u nog niet vergeten waren, dat u in 2005 een Wahabiet had geholpen. Nadat u bepaalde documenten

had ondertekend, waarvan u de inhoud niet kende, werd u op 30 september 2007 door die mannen naar de centrale markt van Grozny gebracht, waar men u achterliet.

Na uw vrijlating werd u onderzocht in het ziekenhuis, maar u weigerde opgenomen te worden en keerde terug naar huis.

Omdat u vreesde opnieuw te zullen worden opgepakt, maakte u via uw vriend A. een afspraak met een smokkelaar, die jullie zou helpen Tsjetsjenië te verlaten.

Tijdens uw tweede ontmoeting met deze smokkelaar gaf u hem jullie binnenlandse paspoorten en reispaspoorten en uw rijbewijs. Het geld voor de reis zou betaald worden bij jullie vertrek.

Op 10 oktober 2007 vielen vermoedelijke Kadyrovtsi, die op zoek waren naar u, binnen bij u thuis. U was niet zelf aanwezig, maar uw vrouw Y.Z. (O.V. 6.170.282) en kind wel. Ze zeiden dat ze haar en jullie kind iets zouden aandoen, als u de volgende dag niet thuis zou zijn. Toen u thuis kwam, vertelde uw vrouw wat er gebeurd was. U belde uw kennis A., die u kwam ophalen en u onderdak bood in zijn woning in T. in Grozny, waar jullie bleven tot aan jullie vertrek uit Tsjetsjenië.

Op 19 oktober reisde u, samen met uw vrouw en kind, per minibus naar Sleptsovsk in Ingoesjetië. Daar stapte u over in een vrachtwagen, die jullie naar België bracht.

Op 23 oktober 2007 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

In het kader van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: het originele paspoort van uw echtgenote en u, kopies van de interne paspoorten van uw echtgenote en u, het attest van erkenning van het vaderschap van uw dochter I., uw huwelijksakte, een origineel medisch attest dd 11/10/2007 en twee originele convocaties op uw naam. Daarnaast legde u ook nog een pensioens- en een medisch verzekeringsbewijs voor, net als twee getuigschriften van belastingsplichtige. Uw vrouw toonde nog een attest, dat bevestigt dat zij op 05/10/1999 geregistreerd werd in Ingoesjetië.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde dat u in september 2007 meegenomen werd door onbekende en gemaskerde mannen, die u gedurende twee dagen vast hielden en u dwongen documenten met onbekende inhoud te tekenen. Dit zou u overkomen zijn, omdat u in januari 2005 eveneens was vastgehouden door onbekenden, nadat u onderdak had gegeven aan een praktiserende gelovige. Omdat u na uw vrijlating in september 2007 en het daarop volgende bezoek van onbekenden bij u thuis, bang was om opnieuw opgepakt te worden of ergens beschuldigd van te worden, besloot u uw land van herkomst te ontvluchten.

Echter, na grondig onderzoek van de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal aflegde, dient er te worden geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u de door u ingeroepen vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken, en dit omwille van onderstaande redenen.

In het kader van uw asielaanvraag legden zowel u als uw echtgenote Y.Z. (O.V. 6.170.282) jullie origineel internationaal paspoort voor.

Beide documenten werden uitgereikt op 27 december 2006 en dit volgens jullie door de paspoortenafdeling te Grozny (CGVS p. 6-7, CGVS YUSUPOVA I p. 4-5).

Het aanvragen van een internationaal paspoort en bijgevolg het kenbaar maken bij de autoriteiten van jullie plannen om het land mogelijks voor een bepaalde periode te verlaten, stemt uiteraard niet overeen met de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Immers, u beschreef de onbekenden, die u twee keer meenamen en vasthielden als Kadyrovtsi: mensen die u verbond aan de huidige president van Tsjetsjenië, Ramzan Kadyrov, en zijn vader (CGVS II p. 10).

Het feit dat u zich, nadat u gedurende twee weken was vastgehouden omdat u een Wahabiet onderdak had gegeven, uit eigen beweging toch wendt tot de autoriteiten om een reisdocument te bekomen, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw vrees.

Temeer daar uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de Federale Veiligheidsdienst de afgifte van internationale paspoorten beoordeelt en registreert.

Uw verklaring, dat u beroep moest doen op kennissen, om aan jullie internationale paspoorten te geraken, en dat jullie er 500 dollar per stuk, in plaats van 650 roebel, voor moesten betalen, wijst echter niet op een eventuele poging om de paspoorten op clandestiene wijze te verkrijgen.

U verklaarde immers terzake ook dat u geen problemen had ondervonden bij het bekomen van het internationale paspoort (CGVS I p. 6) en dat u dat geld betaalde, opdat u het document sneller zou bekomen (CGVS II p. 3). Uw vrouw bevestigde dit en gaf aan dat bijna iedereen het op die manier doet (CGVS YUSUPOVA I p. 4-5, II p. 3). Bovendien verklaarden jullie beiden dat jullie het internationale paspoort zelf zijn gaan halen bij de paspoortafdeling te Grozny.

Bijgevolg slaagden jullie er in een officieel reisdocument te bekomen vanwege de autoriteiten, hetgeen de door u ingeroepen vrees voor deze autoriteiten ondermijnt.

Bovendien staat er in jullie beide internationale paspoorten een inreisstempel de dato 13 oktober 2007, geplaatst in de Boryspil-luchthaven te Kiëv. In uw paspoort is er ook een stempel te vinden, die melding maakt van uw kind I., met dezelfde datum (Oekraïne – zie kopies internationale paspoorten).

Toen u gevraagd werd te verklaren hoe deze stempels in uw paspoort waren gekomen (jullie verklaarden voor het CGVS immers per mini bus en vrachtwagen naar België te zijn gereisd), verklaarden zowel u als uw echtgenote hier niet van op de hoogte te zijn. Jullie gaven beiden aan dat jullie de paspoorten enige tijd voor jullie vertrek aan de smokkelaar hadden afgegeven en dat die misschien iets te maken had met de stempels (CGVS I p. 6-7, CGVS Y. I p. 5). Jullie verklaarden eveneens dat jullie pas bij aankomst in België, toen de smokkelaar jullie documenten terug gaf, merkten dat deze stempels in jullie reispassen waren aangebracht. U vroeg hierover echter geen uitleg aan de smokkelaar (CGVS II p. 3-5, CGVS Y. II p. 3-5).

Hoewel u tijdens beide gehoren verzocht werd klaarheid te scheppen over deze stempels, deed u, noch uw vrouw, dat niet. Gezien u ook geen enkel bewijs voorlegt van de manier waarop u en uw gezin blijkens de verklaringen van u en uw vrouw voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, naar België zouden zijn gereisd, biedt u geen enkele zekerheid over de manier waarop dat effectief gebeurd is.

Daardoor maakt u het niet mogelijk uw verklaringen volledig naar waarde te schatten.

Daarnaast slaagt u er niet in uw asielrelaas en bijgevolg de door u ingeroepen vrees voor vervolging aannemelijk te maken, hetgeen duidelijk blijkt uit de volgende vaststellingen.

U verklaarde dat u uw land van herkomst verliet, omdat u vreesde opnieuw te zullen worden opgepakt of erger, nadat u in september 2007 door vermoedelijke onbekenden was meegenomen.

Tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal zei u dat deze mensen gemaskerd waren en dat u niet wist of uw ontvoerders dezelfde waren als diegenen die u in 2005 al gedurende twee weken hadden vastgehouden (CGVS I p. 13).

Na herlezing van uw verklaring in het kader van uw tweede gehoor, blijkt dat u er toen wel zeker van was dat het dezelfde mensen betrof. U verklaarde zelfs dat ze, zowel bij uw arrestatie in 2005, als bij die in 2007, gekleed zouden zijn geweest in zwarte uniformen, met daarop een duidelijke verwijzing naar de vader van de huidige president (CGVS II p. 10).

Als enige bewijs van deze vasthouding legt u een medisch attest voor, dat zou zijn opgesteld toen u na uw vrijlating naar het ziekenhuis in Grozny moest voor medische verzorging.

Dit ongedateerde attest meldt inderdaad dat u zich op 1 oktober 2007 aanbood bij het ziekenhuis met verschillende klachten, maar zegt niets over de oorzaak of de omstandigheden waarin u die verwondingen had opgelopen. Het attest geeft aan dat u in het ziekenhuis onderzocht werd, en dat u een behandeling in Tsjetsjenië weigerde, omdat u die in het buitenland wou ondergaan.

Het is dan ook opmerkelijk dat u tevens verklaarde al op 7 of 8 oktober terug te zijn gaan werken (CGVS II p. 10). Bovendien ging u niet alleen werken, u en uw gezin keerden enkele dagen na uw vrijlating ook gewoon terug naar jullie woning (CGVS II p. 10, CGVS Y. II p. 8).

Terug te keren naar de plek van waar uw ontvoerders u hadden meegenomen, is duidelijk niet in overeenstemming met de door u ingeroepen vrees voor verdere vervolging – zeker gezien u vermeldde dat u al onmiddellijk na uw vrijlating contact had gezocht met een smokkelaar die u en uw gezin het land zou helpen te verlaten (CGVS II p. 4). Pas toen uw vrouw op 10 oktober 2007 bezoek kreeg van onbekenden die u zochten, doken jullie onder.

Om te bewijzen dat u ook na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog gezocht werd, legde u twee convocaties voor, waarin u wordt gevraagd zich respectievelijk op 3 december 2007 en op 14 januari 2008 aan te bieden bij de ROVD van de Oktjabrski wijk te Grozny (CGVS I p. 3). Deze convocaties vermelden roepen u inderdaad op, zij het in de hoedanigheid van 'getuige'.

Er wordt nergens gespecificeerd in het kader van welk onderzoek u wordt opgeroepen. Bovendien is het opmerkelijk dat u zich dient aan te bieden bij de ROVD van de Oktjabrski wijk, terwijl u een propiska had in de Staropromislovski wijk te Grozny.

Bijgevolg kunnen deze convocaties bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

Verder moet er ook worden vastgesteld dat u geen weet heeft van andere convocaties, ook al had u nog contact met uw moeder, die nog steeds in Tsjetsjenië verblijft (CGVS II p. 12). U was wel op de hoogte van een aantal bezoeken van onbekenden aan uw moeder.

Er kan toch wel van u verwacht worden dat u zich grondig zou informeren over de vervolging van uw persoon in uw land van herkomst, gezien de door u verklaarde vrees voor die vervolging.

Tenslotte moet er ook nog worden vastgesteld dat u tussen uw vasthouding in 2005 en deze in 2007 geen problemen heeft gekend, noch met de autoriteiten, noch met onbekenden of vermoedelijke Kadyrovtsi. U woonde in uw eigen appartement, met uw gezin, en ging werken. U kreeg geen bezoeken thuis, noch werden er convocaties gestuurd (CGVS I p. 5-6, 14).

U slaagt er dan ook niet in om uw actuele vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gezien bovenstaande opmerkingen (het probleemloos verkrijgen van jullie internationale paspoorten, de Oekraïense luchthavenstempels in deze paspoorten, uw uiteenlopende verklaringen aangaande de identiteit van de personen die u arresteerden in 2005 en 2007 , uw convocaties in de hoedanigheid van getuige en uw onwetendheid over uw actuele vervolging) kan er immers geen geloofwaardigheid meer worden gehecht aan de door u beweerde ondergane vervolging in 2007 noch dat dit het gevolg zou zijn van de eerder ondergane vervolging in 2005.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade vast te stellen.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten: jullie internationale paspoorten werden hierboven reeds besproken, het attest betreffende de erkenning van het vaderschap van uw dochter I., uw huwelijksakte en de geboorteakte van uw echtgenote bevatten louter persoonlijke (identiteits)gegevens, die hier niet worden betwist. In verband met jullie interne paspoorten moet er worden vastgesteld dat het enkel kopies betreffen en dat het bovendien niet duidelijk is of alle bedrukte pagina's gekopieerd werden en getoond in het kader van uw asielaanvraag in België. Uw pensioen- en medische verzekering, de getuigschriften van belastingsplichtigheid van u en uw echtgenote en het attest betreffende de registratie van uw echtgenote door de Ingoesjetische migratiedienst hebben geen betrekking op het door u gedane asielrelaas en de door u ingeroepen vervolging en kunnen bijgevolg bovenstaande conclusies niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een asielzoeker (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk worden opgenomen in het arrest (RvS 19 december 2007, nr. 178.028).

3. De Raad leest in de bestreden beslissing dat verzoeker en zijn echtgenote een internationaal paspoort neerlegden, waarin inreisstempels staan met datum 13 oktober 2007, geplaatst in de Boryspil-luchthaven te Kiëv. In het paspoort van verzoeker is er ook een stempel te vinden, die melding maakt van verzoekers kind Imani, met dezelfde datum (Oekraïne – zie kopies internationale paspoorten). Deze vaststellingen worden door verzoeker niet ontkend.

Verzoeker stelt wel dat hij deze paspoorten op 2 oktober 2007 aan de smokkelaar had gegeven om de vlucht voor te bereiden. Verzoeker reisde van Rusland naar België tussen 19 en 23 oktober 2007. Verzoeker meent dat de smokkelaar aldus in die tussenperiode de paspoorten heeft gebruikt voor andere zaken.

Aangaande de paspoorten merkt verzoeker ook op dat iedereen dergelijke paspoorten aanvraag en dat zij bijna één jaar voor zijn problemen, werden afgeleverd.

Verzoeker verklaart ook dat hij thuis bleef na zijn tweede arrestatie omdat, indien hij zijn huis zou hebben verlaten, hij opgespoord zou worden en aldus in een computerbestand zou worden opgenomen, waardoor hij bij een controle onmiddellijk zou gearresteerd worden.

Tot slot betwist verzoeker de interpretatie omtrent het medische attest en de oproepingen.

4.1. De Raad stelt vast dat verzoekers verklaring omtrent de paspoorten niet sluitend is en derhalve ongeloofwaardig.

Zijn bewering dat de smokkelaar deze paspoorten gebruikte “voor andere doeleinden”, verklaart de inreisstempel in het paspoort niet met betrekking tot verzoekers kind.

Zelfs indien de paspoorten gebruikt werden om derde personen naar Oekraïne te smokkelen – zoals verzoeker voorhoudt- blijkt uit deze stempel dat ook verzoekers kind op die datum in Oekraïne aankwam, wat ingaat tegen verzoekers verklaringen dat het kind samen met hem en zijn echtgenote ondergedoken was.

Bovendien zijn de verklaringen zelf omtrent de reisroute, niet overtuigend gezien verzoeker weinig details kan weergeven over de reis en het gebruikte vervoermiddel niettegenstaande de reis blijkbaar meerdere dagen duurde.

Het is ook onlogisch dat verzoeker een aantal documenten diende af te geven aan de smokkelaar -die deze documenten bijhield tijdens de reis-, terwijl verzoeker en zijn gezin, alsnog illegaal dienden te reizen in een vrachtwagen.

Ook de bewering van verzoeker dat hij niets gemerkt heeft van enige –zoals algemeen bekend, strenge- controle bij de inreis in de Schengenzone, keert zich tegen zijn geloofwaardigheid.

In acht genomen wat voorafgaat besluit de Raad dat de verklaringen van verzoeker omtrent de reisroute ongeloofwaardig zijn en kan de Raad zich niet van de mening ontdoen dat verzoeker en zijn gezin wel degelijk zelf de vliegtuigreis naar Oekraïne ondernamen.

Deze vaststelling is van wezenlijk belang aangezien verzoeker beweerde na zijn tweede arrestatie die de directe aanleiding bleek voor zijn vlucht, van 10 oktober tot aan zijn vlucht op 19 oktober 2007, bij A. te hebben verbleven (zie gehoorverslag van 25 februari 2008, p. 15). Aan verzoekers bewering dat hij tijdens deze periode ondergedoken was, wordt geen geloof gehecht. Gezien zijn onderduiken deel uitmaakt van de kern van zijn relaas, zet deze ongeloofwaardigheid het hele asielrelaas op de helling.

Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat bedoelde paspoorten afgeleverd werden in 2006, hetzij in de periode tussen de moeilijkheden van 2005 -een persoon die enkele dagen bij hem overnachtte-, en de problemen in 2007 in nasleep van het voorval in 2005.

Uit informatie die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat de FSB – de Federale Veiligheidsdienst- alle aanvragen voor internationale paspoorten beoordeeld. Niettegenstaande de beweerde oorsprong van zijn moeilijkheden in 2005 lag, kon verzoeker dus zonder problemen een paspoort verkrijgen en volgens de Raad op legale wijze het land verlaten, wat voert tot het besluit dat verzoeker niet officieel gezocht werd in de Russische Federatie. Dit haalt ook de bewering van verzoeker onderuit dat hij bij verdwijning uit zijn verblijfplaats onmiddellijk in het computerbestand zou worden opgenomen aangezien hij al geseind stond.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker aangaande zijn onderduiking -de kern van zijn relaas-, ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, alsook over zijn reisweg.

Gezien blijkt dat verzoeker niet gezocht werd naar aanleiding van de beweerde feiten in 2005, wat wordt bevestigd doordat verzoeker gedurende een paar jaar met rust werd gelaten, worden ook de voorgehouden problemen in 2007, zijnde de onmiddellijke aanleiding voor de vlucht, ongeloofwaardig.

De Raad deelt de bemerking van de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing omtrent de haast onmiddellijke werkhervatting na de medische verzorging.

De vertaling gevoegd bij het medisch attest (stuk 7) vermeldt inderdaad als datum van aanbieding “1.10.07” en vermeldt verder “*patient weigert, wil niet behandeld worden in Tsj., maar in het buitenland*” wat ingaat tegen de bewering daaromtrent in het verzoekschrift (p. 7). van verzoeker.

De vertaling vermeldt niets over de eventuele agressor.

De convocaties brengen geen element bij tot ondersteuning van het relaas. De “commentaar” dienaangaande in het verzoekschrift (p. 7) zijn blote beweringen van verzoeker.

4.2. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

5.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.2. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is. Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 mei 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE